

<https://swietajadwiga.diecezja.pl/perla-dla-narodu-polskiego>

# Perła dla narodu polskiego. Z okazji 650. rocznicy urodzin św. Jadwigi Królowej

2024-02-18

**Św. Jadwiga Królowa była perłą dla narodu polskiego! Za jej panowania Polska, w Unii z Litwą, doszła do świetności, którą już nigdy później szczyć się nie mogła**



**Rok 2024 to rok św. Jadwigi Królowej w naszej parafii.** W tym roku przypadają dwie „okrągłe” rocznice związane z Patronką naszej parafii, a mianowicie **18 lutego** przypada **650. rocznica urodzin św. Jadwigi Królowej** oraz **16 października 640. rocznica jej koronacji.** Jedynie obchodzona 8 czerwca 27. rocznica kanonizacji św. Jadwigi Królowej w tym roku, jak widzimy, nie jest „okrągłą” rocznicą.

A teraz prześledźmy losy młodziutkiej królowej Jadwigi...

**Narodziny córki królewskiej – Węgry.** Jadwiga urodziła się 18 lutego 1374 r. na Węgrzech jako trzecia córka króla Ludwika Węgierskiego (króla Polski i Węgier) i Elżbiety Bośniaczki. Jej babką była Elżbieta Łokietkówna, córka króla Władysława Łokietka, co oznacza pokrewieństwo Jadwigi z narodem polskim.

Nadanie córce królewskiej imienia Jadwiga wskazuje, że na jej patronkę została wybrana św. Jadwiga Śląska (żyjąca w XIII w.). Wówczas nie przewidywano, że młoda królowa także w przyszłości zostanie świętą i dla odróżnienia jej od św. Jadwigi Śląskiej otrzyma przydomek Królowa. Wiemy również, że ze strony ojca Jadwiga wywodziła się ze słynnego francuskiego rodu Andegawenów, co predestynuje św. Jadwigę Królową do bycia patronką nie tylko Polski, ale także Europy.

**Plany dynastyczne.** Jak przystało na rodzinę królewską, rodzice małej Jadwigi zaplanowali jej małżeństwo z Wilhelmem Habsburgiem, co oznaczało, że Jadwiga zostanie cesarzową Austrii. Jednakże los chciał inaczej. Los, a może Opatrzność Boża czuwała nad Polską i Jadwiga zamiast cesarzową, została Królem Polski, a co najważniejsze, bardzo mądrym politykiem. Za jej panowania Polska, w Unii z Litwą, stała się jednym z najpotężniejszych państw w Europie, państwem sięgającym od morza do morza. A wszystko dzięki mądrości, inteligencji i pokojowej polityce Jadwigi. Była więc prawdziwym skarbem, perłą dla Polski i polskiego narodu, który bardzo pokochała.

**Edukacja Jadwigi.** Jako dziecko królewskie Jadwiga od najmłodszych lat przygotowywana była do objęcia władzy królewskiej, co wiązało się nie z przyjemnościami i zabawą, lecz ustawicznym kształceniem i dyscypliną, gdyż rządzenie państwem wiąże się z wielką odpowiedzialnością, z czego zdawał sobie sprawę ojciec Jadwigi, król Ludwik, nie na darmo nazywany Wielkim. Jadwiga kształciła się na dworach węgierskim i austriackim. Rodzice dbali nie tylko o jej rozwój intelektualny (literatura, sztuka, muzyka, obce języki), ale także duchowy, religijny. Z przekazów wiemy, że Jadwiga była bardzo mądrą, inteligentną, roztropną, a także głęboko religijną osobą, która rozumiała znaczenie i potrzebę kształcenia tak świeckich, jak i duchownych, co zostało potwierdzone jej czynami już jako królowej (refundacja UJ, założenie wydziału teologicznego; szerzenie wiary – fundacje kościołów, chrystianizacja Litwy). Młoda królowa miała też bardzo szlachetne serce, czego dowodem były jej uczynki miłosierdzia (szpitale dla ubogich).

Sądząc po czynach królowej Jadwigi, jedno jest pewne, że *ukochała naród polski* i całe swoje krótkie życie poświęciła dla dobra Polski.

**Podróż Jadwigi z Węgier do Polski.** Do Polski młodzianka królewna Jadwiga przybyła wraz z orszakiem przez przełęcz dukielską, najprawdopodobniej szlakiem bursztynowym, mijając takie miejscowości jak Miejsce Piastowe czy Krosno. A była to podróż długa, uciążliwa i niebezpieczna. Pamiętajmy, że w tamtych czasach nie było samochodów i autostrad, a przemieszczanie się, nawet w karocy, nie należało do najprzyjemniejszych, jeśli weźmiemy pod uwagę wąskie, wyboiste drogi, przeszkody typu brak mostów czy niebezpieczeństwa czyhające w lasach i puszczech. Z przekazów wiemy, że Jadwidze zgotowano serdeczne powitanie na granicy Polski, gdyż kraj z niecierpliwością oczekiwał przybycia młodzianki królowej, aby jak najszybciej objęła rządy w Polsce. W czasie Dni Krosna do tej pory obchodzi się tam „wjazd Królowej Jadwigi do Polski”.

**Węgry i Polska: różnice kulturowe.** W czasach, kiedy żyła św. Jadwiga Królowa (XIV w.), ogromną rolę kulturotwórczą spełniały w Europie dwory królewskie. Dwór węgierski króla Ludwika (węgierskich Andegawenów) wzorował się na dworze francuskim, pełniącym wiodącą rolę wśród dworów Europy Zachodniej. Życie kulturalne, religijne a także organizacyjne dworu węgierskiego silnie oddziaływało na wychowanie młodzianki Jadwigi. Jak wiemy, efektem tego wychowania było założenie przez Jadwigę dworu monarszego na zamku wawelskim zaraz po objęciu przez nią władzy w Polsce. Było to bardzo istotne ze względów politycznych – podniesienie prestiżu Królestwa Polskiego. Jadwiga zdawała sobie sprawę, że prestiż monarchy i kraju jest uzależniony od świetności dworu królewskiego, o czym pamiętała z lat dziecięcych.

Nie wchodząc w szczegóły możemy więc przyjąć, że istniały duże różnice kulturowe panujące na dworach węgierskim i polskim, na korzyść tego pierwszego. Także zamek wawelski był maleńki w porównaniu z zamkiem, na którym wychowała się Jadwiga. Możemy więc wyobrazić sobie szok młodzianki Jadwigi, gdy przyszło jej zamieszkać na zamku wawelskim w Krakowie (pamiętajmy, że był to wiek XIV). Możemy wysnuć śmiałą hipotezę, że objęcie władzy w Polsce i zamieszkanie na zamku wawelskim było dla młodzianki królowej Jadwigi w pewnym sensie degradacją.

**Św. Jadwiga Królowa – inspiracją dla każdego.** 625 lat po śmierci Jadwigi nadal aktualne są wartości, które reprezentowała i według których żyła. Stanowią one bowiem fundamentalną bazę funkcjonowania zdrowego społeczeństwa. Jej dyscyplina, miłość do nauki, umiłowanie dobra i piękna, a także dozgonne oddanie sprawom ojczyzny są wartościami nieodzownymi w budowaniu chrześcijańskiej rzeczywistości, mającej swoje odzwierciedlenie w życiu społecznym i politycznym. Jej niezłomność w dążeniu do celu, zdyscyplinowanie oraz umiejętność podejmowania trafnych decyzji na szczeblu państwowym mogłyby być wzorem i punktem odniesienia w wielu kluczowych zadaniach, stawianych nam i tym, którzy kierują losami naszego kraju. Niechaj jej mądrość, praca nad sobą, umiłowanie wiedzy, życie w zgodzie z przykazaniami będą inspiracją dla każdego, komu nieobojętne są losy naszej ojczyzny i jej obywateli. Propagujmy te ideały wśród młodzieży tak bardzo potrzebującej wzorów do naśladowania.

Dbajmy o to, aby współczesna młodzież, biorąc sobie za wzór św. Jadwigę Królową, umiłowała prawdę, dobro, piękno, aby tak jak Jadwiga dążyła do mądrości, sprawiedliwości i samodyscypliny, a w każdej trudności życiowej wykazywała się męstwem. Aby młodzi byli perłami wśród narodu polskiego. Aby, jak diamenty, które są najszlachetniejszymi i najtwardszymi ze wszystkich minerałów, byli uodpornieni na wszelkie próby „odkształcenia przez manipulację”.

Wiedząc, jak bardzo Polsce potrzeba mądrych, chrześcijańskich polityków, być może nadszedł czas, aby powołać do życia elitarną szkołę *St. Queen Jadwiga Ladies College*, która kształciłaby, na wzór *Methodist Ladies College*, do której uczęszczała pani H. Clinton, mądre i dzielne kobiety – polityków chrześcijańskich, broniących wartości chrześcijańskich w każdej dziedzinie życia.